

Caspari Center NYHETER

Mars 2013

Utruster Hans folk til tjeneste så Messias' kropp bygges opp

Ef. 4,12

55 HaNevi'im St., PO Box 46
Jerusalem 9100001, Israel
Telefon: +972 2-6233926
Faks: +972 2-6251933
E-post: Caspari@caspari.com

Vårt USA-kontor:

PO Box 147
Wheaton,
IL 60189 USA
Telefon: +1 630-668-3328
Faks: +1 630-668-6473
E-post: CaspariUSA@caspari.com

www.caspari.com

For våre barns skyld

Caspari Center har i mange år vært med i den meget viktige oppgaven det er å lære opp sabbatskolelærere i menigheter over hele landet. Sabbatsskoleundervisningen utgjør noen få, men avgjørende timer i uken, der barna kan lære om Gud og bibelhistorien. Dessverre er ikke denne tidsrammen stor nok til å imøtekomme hele det behovet barna har for åndelig opplæring, heller ikke er det nok til å møte alle deres personlige behov. Hvert barn møter vanskeligheter i hverdagen; noen til og med traumatiske opplevelser som gjør at en åndelig helbredelse er nødvendig. Det er også behov for å ta opp dype bibelske prinsipper i forhold til livets realiteter i Israel, som for eksempel enhet og forsoning.

I denne artikkelen ønsker vi å vise litt av bredden i arbeidet blant barn i den messianske bevegelsen, ved å gi glimt inn i arbeidet til to barne- og familieorienterte organisasjoner i Israel som prøver å møte disse behovene.

En av disse er Kings Kids i Jerusalem. Ruut, som har hatt ansvar for Kings Kids de ti årene de har holdt på, beskriver arbeidet som grunnleggende "fjerning av murer". Kings Kids samler barn og unge fra ulike etniske (jødisk, arabisk osv.), kulturelle og språklige bakgrunn og fra forskjellige menigheter. Språkene de bruker er hebraisk og engelsk. "Vi har som mål å krysse grenser og gi barna mulighet til å møte andre med ulike bakgrunn, å hjelpe dem å oppleve troens enhet," sier Ruut om visjonen for dette arbeidet. Både kristne og jødiske høytider feires med respekt. Barna samles i sang, dans, bibellesning og moro, og de blir venner med troende barn fra andre sammenhenger. Ruut og staben i Kings Kids har sett at fordommer og negative holdninger mykes opp gjennom positive opplevelser.

Holdningsendringene vises ved åpenhet og ved at de godtar hverandre. "Når det gjelder ungdommene, har vi regelmessige møter med de arabisktalende Kings Kids. Vi har reist til utlandet sammen, og det er veldig oppmuntrende å se hvordan Gud arbeider i de unges hjerter når de arbeider sammen. Også for oss ledere har det blitt slik at tilgivelse og forsoning ikke lenger er noe vi bare underviser barna om og snakker om som teori, men noe som må gjøres gjeldende også i våre egne liv."

At det er samsvar mellom liv og lære er sentralt for alle som tror på Jesus – barn så vel som voksne. Ved siden av behovet for enhet og forsoning inneholder den israelske virkeligheten andre traumatiserende fenomener – slik som skilsmisser og vold i hjemmet. Dessverre er dette problemer som heller ikke er ukjente blant troende familier.

"Barn er sårbare, og de kan bli traumatisert ved skilsmisse, ved å være vitne til eller selv være utsatt for familievold. Barn med slike opplevelser har stort

**Gud
arbeider
i de unges
hjerter**

behov for å høre sannheten om tro og liv. I mange tilfeller forholder man seg ikke til vanskelige familiesituasjoner i menighetene, og tar ikke tak i problemene. Barn av alenemødre trenger spesielt å få høre at Gud er de farløses Far. Barn som har opplevd overgrep trenger å få Guds kjærlighet og nåde som et sterkt fundament for sin tro. Når det snakkes åpent om problemer og vanskeligheter, og Gud tas med inn de realitetene de opplever, blir helbredelse mulig, og troen kan vokse og modnes,” sier Hege fra Machaseh (“Tilfluktssted” på hebraisk). Machaseh gir blant annet hjelp til messianske familier og barn i krise, og støtter dem med materiell hjelp og profesjonell rådgivning.

Vi må erkjenne at disse kompliserte sakene fins, og stadig be for barna våre. Og hva mer er, vi må forstå hvor viktig det er å samarbeide om å ta fatt i problemene og sette i verk endring. Våre barn er verd all den innsats som er mulig.

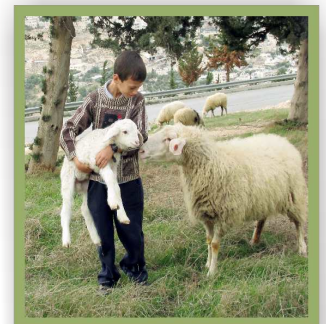
Er det enkelt å være sabbatskolelærer?

Det var naturlig å oppleve et kultursjokk, da jeg for sju år siden flyttet til Israel. Et besøk i en sabbatskoletime i en av de israelske menighetene var en del av dette sjokket. På den tiden hadde jeg allerede vært involvert i barnarbeid i ti år, men aldri hadde jeg sett barn oppføre seg slik i timen. Der og da bestemte jeg meg for at en slik tjeneste ikke lenger var noe for meg. Men ”Gud angrer ikke på sine nådegaver og sitt kall” (Rom. 11,29) - så her er jeg altså, som barnarbeider i mitt nye land.

Når sabbatsskolelærere snakker om tjenestens gleder og utfordringer, handler det stort sett om det samme. Blant velsignelser nevnes det at Herren taler til dem når de forbereder seg, og gleden over livlig felleskap med barna. Dette er nettopp det jeg sier til hver eneste nye frivillige lærer som kommer til vår menighet: ”Du trenger ikke bekymre deg over ikke å få med deg gudstjenesten og bli stående uten åndelig næring. Herren selv vil tale til deg når du forbereder timen. Og så kommer du til å se og høre barna med sin ivrige interesse og sine spørsmål, og det vil røre deg dypt.”

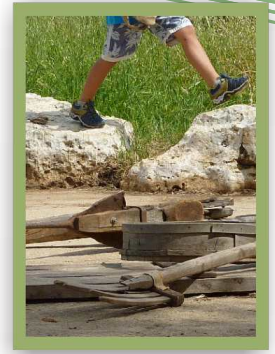
Men hva med utfordringene? Det er akkurat de samme tingene. Nå nylig holdt vi på å planlegge det neste landsomfattende sabbatskoleseminaret. Når vi tenkte på hva de som arbeider med barn i menighetene har bruk for, valgte vi et av de mest praktiske og aktuelle emnene: disiplin og grensesetting. Dette opptar alle lærere, fordi vi så ofte ikke vet hvilke metoder vi skal velge eller ikke velge, hvilke krav som kan stilles til barn – eller ikke. På den ene siden sier Skriften at barn skal oppdras i lydighet og at ulydighet skal tuktes; på den annen side er det slik at dagens israelske holdning til oppdragelse og undervisning av barn binder lærerne på hender og føtter: de skal bare oppmuntre, aldri sette grenser eller sette barna under press. Den Allmektige både elsker og tukter oss, derfor må barna lære om grenser som gis oss i kjærlighet. Det er bibelsk visdom – å lære lydighet med kjærlighet. I de israelske messianske menighetene får de fleste barn mye kjærlighet og omsorg, men i noen tilfeller mangler grenser og disiplin.

Og her kommer vi til et vanskelig tema som alle lærere er enige om: i mange tilfeller involverer foreldrene seg ikke nok. Som lærere tenker vi at vårt kall ikke er å erstatte foreldrene, men å hjelpe dem å oppdra barnet i troen. Men saken er at i Israel er det mange foreldre som ikke har mulighet til å bruke tid sammen med barna. Dette blir spesielt tydelig i immigrantfamilier, der foreldrene må jobbe veldig hardt for å forsørge familien. Derfor må en sabbatskolelærer være oppmerksom på hva slags familie barnet kommer fra, deres sosiale status og kultur. For eksempel kan

ei jente fra en etiopisk familie ofte ikke være med på ungdomsarrangement, fordi kulturen krever at hun skal være en mor nummer to, som tar seg av sine yngre søsken. Og en ny gutt i klassen din, som kommer fra en russisktalende familie, har vanligvis liten kunnskap om jødiske tradisjoner. Derfor må du tålmodig forklare ham noe av det mest grunnleggende.

Svaret på spørsmålet "Er det enkelt å være sabbatskolelærer i Israel?" er ganske opplagt. Derfor kreves det er en sterk forpliktelse og et tydelig kall. Hva så med kunnskap og nødvendig innsikt? Det kan man få fra lærere i andre menigheter, og selvsagt også på Caspari Centers kurs.

Nyheter fra Caspari

Elisabeth Eriksen Levy

Ny internasjonal leder

Caspari Centers internasjonale styre har ansatt Elisabeth Eriksen Levy i stillingen som ny internasjonal leder / CEO for Caspari Center. Knut Helge Høyland, som har vært i denne stillingen siden 2007, avslutter sin tjeneste ved Caspari Center sommeren 2013, og reiser hjem til Norge med familien. Elisabeth Levy tar over som leder i august 2013. Hun vil bli ordentlig presentert i et senere nyhetsbrev.

Chosen to follow – Kindle-utgave:

Chosen to follow, den nyeste boken utgitt av Caspari Center, gjøres tilgjengelig som e-bok i løpet av de neste ukene på www.amazon.com. Trykte utgaver kan bestilles på vår nettside, www.caspari.com.

media review

Caspari Center utgir en ukentlig oppsummering av artikler skrevet i den israelske pressen som omtaler messianiske jøder, jødisk-kristne relasjoner, misjonsarbeid og kristne i Israel. For å motta "Media Review" gratis (på engelsk) send e-post til subscriptions@caspari.com eller register deg på vår nettside: <http://caspari.com/new/index.php?/Resources/media-review.html>

Messianske jøder

Yisrael HaYom; Haaretz; Makor Rishon; The Jerusalem Post, 17. januar, 2013

Jack Teitel, også kjent som "den jødiske terroristen", er blitt dømt av byretten i Jerusalem for drapet på to palestinere og for drapsforsøk på den messianske jøden David Ortiz. Teitel ble også funnet skyldig i grov vold da han plasserte bomber en rekke steder, deriblant ved Beit Jamal-klosteret ved Beit Shemesh, "tydeligvis etter å ha oppdaget at klosteret drev misjonsarbeid. Sprengstoffet gikk av og skadet en traktorfører fra Beit Jala som arbeidet i nærheten," skriver *Yisrael HaYom*.

The Jerusalem Post skriver: "Til tross for at Teitel sier at en "engel" tok kontroll over ham, fant retten det bevist at han ikke var sinnssyk og at han var "ansvarlig for sine handlinger" – noe som sannsynligvis fører til livstidsdom." *Yisrael HaYom* la til at "på et punkt under rettsaken ropte Teitel mot dommerne: "Dette horehuset har ingen rett til å dømme meg. Jeg godtar bare Torahens dom. Gud er konge."

I mars 2008 la Teitel igjen en bombe, skjult i en gavepakke i anledning Purimfesten, utenfor hjemmet til David Ortiz, som han mente var leder for de messianske jødene. Amiel, Ortiz' 15 år gamle sønn, åpnet gavepakken, som øyeblikkelig eksploderte og gav ham alvorlige skader.

Ønsker du mer informasjon om Caspari Center og vårt arbeid ta kontakt: E-post: caspari@caspari.com, nettside: www.caspari.com. Du kan støtte vårt arbeid gjennom forbønn, volontørtjeneste og gaver. Send din gave til Den Norske Israelsmisjon, kontonr.: 3000.15.24425 (merk "Gave - Caspari")

Gå til Jesus

De bar små barn til Jesus for at han skulle røre ved dem. Men disiplene viste dem bort. Jesus sa til dem: "La de små barn komme til meg, og hindre dem ikke, for himmelriket tilhører slike." (Matt. 19, 13-14)

Da jeg var liten jente, gikk jeg et par år på religionsundervisning i synagogen der vi bodde. De gav tilbud om to helt forskjellige undervisningsløp. De barna som skulle forberedes til Bar eller Bat Mitzvah (= Lovens sønn / datter, markeringa av at en ungdom på 13 går inn i de voksnes rekker og kan lese fra Torahen), gikk på hebraisk-skolen. Mine foreldre hadde ikke råd til å la min søster og meg gå på den kostbare hebraisk-skolen, derfor skrev de oss inn på den andre: vanlig religiøs undervisning en dag i uka. Dette foregikk på søndagsmorgener i synagogen vår.

Jeg ville gjerne bli kjent med Gud. Jeg leste gjennom en jødisk bibelfortellingsbok som vi hadde hjemme, og bad egne bønner som barn kan gjøre – der jeg fortalte Gud at jeg gjerne ville elske Herren og være ei snill jente. Disse bønnene virket imidlertid slik at synagogens søndagsundervisning ble en skuffelse for meg. Jeg gikk på skolen i slutten av 60-åra, etter den dramatiske seksdagerskrigen som endret virkeligheten for jøder rundt om i verden.

Læreren var opptatt av de flotte nyvinningene i det moderne jødiske militærvesen og politiske helter som David ben Gurion og Golda Meir. Jeg forstod at disse historiene om mot i vår tid skulle forme min følelse av jødisk identitet – og til en viss grad gjorde de jo det. Men de førte meg ikke til den Ene som skrev disse historiene, den Ene som både virket i historien og i overskiftene i min egen småbyverden. Som ni-årig jente ønsket jeg at de voksne i livet mitt ganske enkelt skulle lære meg om Gud. Det er ei lekse jeg aldri har glemt.

Da jeg selv ble mor, kjente jeg igjen den samme sultne åndelige spørretrangen rundt det som hadde med Gud å gjøre hos mine egne barn. På hvert alderstrinn boblet de over av spørsmål. Jeg forsøkte å huske hva jeg hadde lært som barn, og la vinn på å vise dem til Gud uten at mindre viktige historier skulle føre våre samtaler og bønner på avveier. Deres sult etter kontakt med Gud minnet meg om min egen.

Nå for tida hører jeg ofte samme slags spørsmål som jeg selv stilte, fra mitt eldste barnebarn: Hvordan er Gud? Hvorfor kan jeg ikke se ham? Hvor langt er evig? Hans spørsmål minner meg på at jo eldre vi blir, jo flinkere blir vi til å skjule vår barnlige undring under vår akk så blaserte livserfaring.

Jesus viste at denne holdningen er en hindring som holder oss borte fra å komme til ham og ta imot fra ham. Når foreldrene bar barna til Jesus for at han skulle røre ved dem, var det ikke bare barna som ble velsignet. Jeg tror at foreldrene som kom til Jesus selv viste barnets enkle tro idet de bar sine små til ham.

Hans ord i Matt. 19, 14 ("for himmelriket tilhører slike") er en herlig oppmuntring til hver og en av oss som legger fra oss de voksnes bekymringer og erfaringer, og ganske enkelt går med barnet mot ham som ønsker velkommen med åpne armer, Jesus.

Michelle Van Loon

Bønneemner

- Be for alle barna som vokser opp i messianske familier i Israel, at de må vokse opp i en trygg tro på Herren Jesus, Messias. Be spesielt for barn av innvandrere og andre som sliter med problemer i sin fortid og i sine familier.
- Be for alle som er involvert i barnarbeid i Israel. Be om at de må få visdom, kjærlighet og omsorg, slik at de kan ta vare på barna og lære dem å følge Jesus.
- Be for Sabbatskole-kursene som Caspari skal arrangere denne våren.
- Be for "Alpha-kurset" som skal være i Sderot de neste månedene.
- Be for den planlagte Bridgebuilders-konferansen i påska og for studieoppholdet vi arrangerer i samarbeid med MF i april.
- Takk for at Elisabeth Eriksen Levy er ansatt som ny internasjonal leder for Caspari Center fra sommeren 2013. Be for henne og for familien hennes når de forbereder seg til å bosette seg i Israel igjen, og hun tar fatt på oppgaven med å lede Caspari i årene som kommer.

